პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მესამე.

კომუნისტი

ს. ს. ს. ცენტრალურ და ტფილისის კომიტეტის და სრ. საქ. მ. ე. ფ. პ. პარტ. დელეგ. სიის ორგანო

ცაკის ორგანო

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

მთავარი კანტორა
ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, ტელეფონი 14—76.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—11.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებათვის—11.500.000 მან. კოლექტ. ხელის მოწ. 8.000.000 მ. განცხადება 15 კ. ჩვენებით ნომპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო ტ ნ ებადება 4 მან. ჩვენებით.

დღიური

პოლონეთში რკინის გზელთა გაფიცვა მთელი ხმა დ. ებაა. მთავრობა გაფიცულთა წინააღმდეგ სახტიკ ზომებს ღებულობს. იტყობინებიან, რომ კონსერვატორ დაწყო კორფუზე დაპყრობა. ბერძნების ხელისუფლების წინააღმდეგ.

შტრეზემანის მთავრობა ემუქრება წითელ საპოლიციო და მთითხოვს მუშურ-გლეხური მთავრობის გადაგდებას.

გერმანიის თითქმის ყველა რაიონებში მოხდა საერთო გა ფიცვის ტალღა, რომელსაც ხელმძღვანელობენ კომუნისტები.

საფრანგეთის მთავრობამ იცნო სპარატისტების მიერ გამოცხადებული „დამოუკიდებელი“ რესპუბლიკა.

ქართველი პროლეტარიატის ორგანო

№ 250 სამშაბათი, 30 ოქტომბერი 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 400.000 მან. № 250

გაზეთ „კომუნისტი“-ს კანტორა რუსთაველის პრ. № 24, მეორე სართული.

კანტორა ამით აცნობებს ყველა ხელის მომწერებს, რომ ნოემბერში გაზ. „კომუნისტ“-ზე დაწესებულია შემდეგი ფასები:

თვიური ხელის მოწერა ტფილისში
შინ მიტანით . . . 11.000.000 მან.
ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის 11.500.000 მან.
კოლექტ. ხელის მოწ. მხოლოდ მუშებ. 8.000.000 მან.

ჟურნალ „ნიანგი“-ს ფასები:

თვიური ხელის მოწერა ყველასათვის 2.000.000 მან.
ერთი ეგზემპლიარი . . . 1.000.000 მან.

ხელის მოწერა მიიღება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან. კანტორა სთხოვს ყველა ხელის მომწერებს ხვედრი ფული თავის დროზე შემოიტანონ, ვინაიდან გაზეთი წინათ არავის გაეგზავნება.

დღეს, 30 ოქტომბერს, საღამოს 7 საათზე,

დანიშნულია

ს. ს. ცაკის პრეზიდიუმის სხდომა.

დასწრება ყველა წევრთა და კანდიდატთა სავალდებულოა.

ს. ს. ცაკის მდივანი **ხაბაშვილი.**

საქართველოს კომპარტიის ტფილისის კომიტეტი, წინადადებას აძლევს ყველა რაიკომებს, რომ 2 ნოემბერს,

ერთიან პარტიულ დღეს

მუშურების ღია კრებებზე წითელ არმიელთა ნაწილების თანადასწრებით დასმულ იქნეს დღის წესრიგში საკითხი

ოქტომბრის რევოლიუციის მე-6-ე წლის თავის შესახებ

მასალებით გამოყენებული იქნეს რ. კ. პ ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის თეზისები.

ტფ კომიტეტის მდივანი: **რუხაძე.**

საბჭოთა არჩევნებისათვის

როგორც ამას ადგილი აქვს საბჭოთა კავშირის სხვა რესპუბლიკებში, საქართველოშიც დაიწყება მომავალი პირველი ნოემბრიდან არჩევნები მუშათა, გლეხთა და წითელარმიელთა საბჭოებში. საქართველოს მშრომელი ხალხი მოწოდებულია განახლოს შემადგენლობა ჩვენი ხელისუფლების ორგანოების.

განსაკუთრებულ პირობებში უხდება წელს საბჭოთა კავშირის მუშებსა და გლეხებს ამ არჩევნების ჩატარება. მთელი ევროპა და წითელი რესპუბლიკების კავშირი დღენან მსოფლიო ისტორიული მნიშვნელობის ამბების მოლოდინის ნიშან ქვეშ. მთელი ინგი ამ ფრიად დამახასიათებელი მოვლენების უეჭველ ნებით იმ გარემოებას, რომ ევროპაში მზადდება პირობები ახალი საომარი შეჯახებების, რომ ძალთა წონასწორობა, რომელიც დამკვიდრებული იყო დღემდე საბჭოთა სახელმწიფოებსა და დანარჩენ ბურჟუაზიულ მსოფლიოს შორის, ეს წონასწორობა ღნიშნავს უკვე ერთნაირ მოუსვენრობას და გარკვეულ ტენდენციას ომის დარღვევისაკენ. მოხდება წონასწორობის ასეთი დარღვევა ფაშიზმის გამარჯვებით გერმანიაში, თუ რევოლიუციის ძლევამოსილი მსვლელობით ამავე ქვეყანაში ან მის მეზობლად მდებარე ზოგიერთ სხვა სახელმწიფოებში—ფორმალურად ამას დიდი მნიშვნელობა არა აქვს. როგორც პირველ, ისე მეორე შემთხვევაში, ჩვენ ვალდებულნი ყველა ჩვენი ძალების, ყველა მობილიზაციის საჭიროების წინაშე და სწორედ ჩვენი პოლიტიკის ეს საგარეო ფრონტი განსაზღვრავს დღევანდელ მომენტში შინაური მუშაობის ხასიათსაც.

ჩვენ, რასაკვირველია, არასოდეს არ ვყოფილვართ ომის, ხოცა-ჟლეტის, მოციქულები. მშვიდობიანი მუშაობა—ეს არის მთელი ჩვენი პრაქტიკული პროგრამა. და ყველამ იცის, გარდა ამისა დაყრუებულ-დაბრმავებულებისა ან შარლატნებისა, რომ ყოველ ფეხის გადადგმაზე, ჩვენ ყოველდღიურ პრაქტიკაში, ამას ვუმტკიცებდით როგორც მეგობრებს, ისე მტრებს.

მაგრამ კავშირს ცხოვრება უხდება „მოუსვენარ“ დროში. ჩვენ წინააღმდეგ ყოველთვის შესაძლებელია აღიმართოს მთელი ტყე ხიშტების. ასეთი პერსპექტივა გარკვეულათ ისახება ჩვენი ქვეყნებისათვის და მისთვის მზადებამ უნდა დაიკავოს ჩვენი შემოქმედებითი ძალების უმნიშვნელოვანესი ნაწილი. აქედან ცხადია, რომ ყოველისფერს, როგორც ეკონომიური, ისე პოლიტიკური ცხოვრების აღმშენებლობას, ჩვენ უნდა მივუდგეთ მიმდინარე მომენტის, უკეთესათ რომ ვთქვათ, მიმდინარე დროის ამ უმთავრესი ამოცანის თვალსაზრისით.

საბჭოებში ჩვენმა მშრომელმა მასებმა კვლავ გაგზავნონ უნდა წარმომადგენლები იმ პარტიის, რომელმაც საქმით დაამტკიცა არა მარტო თავდადებულება ბრძოლებში, არამედ ცხოვრების აღორძინებისათვის საჭირო მუშაობის უნარი და შესაძლებლობაც, გაგზავნონ წარმომადგენლები იმ პარტიის, რომელიც შესძლებს (რადგან აქვს ამის გამოცდილება და გამბედაობა) წინააღუდგეს იმპერიალისტურ რეაქციას, დაიცვას რევოლიუციის მონაპოვარი მთელს კავშირში, კერძოთ საქართველოში, ხელი შეუწყოს ბრძოლას ამ იმპერიალისტებთან მსოფლიოს მასშტაბში. გაძლიერება და განმტკიცება საბჭოთა ორგანოების და მთელი სახელმწიფოებრივი სისტემის, მობილიზაცია ყველა ძალების, მთელი ენერგიის, მზათ ყოფნა თავის დასაცავათ შესაძლებელ შემოსევისაგან—აი რა უნდა მოვახერხოთ ჩვენ. ეს კი შესაძლებელია კომუნისტური საბჭოების გამობრძმედილ რევოლიუციონერებისაგან შემდგარ ხელისუფლების ორგანოების საშუალებით.

ჩვენი მშრომელი ხალხი, რომელსაც შეგნებული აქვს სირთულე ჩვენი დროის, შეგნებული აქვს ინტერესები რევოლიუციის ე. ი. თავისი საკუთარი ინტერესები, ხმას მისცემს კომპარტიის კანდიდატებს, აირჩევს კომუნისტურ საბჭოებს.

ვინ არიან ფაშისტები?

II

ვინ არიან ფაშისტები? საიდან და რომელ ქვეყანაში დაიწყო მათი მოძრაობა პირველათ? იტალია კლასიური ქვეყანაა ფაშიზმის.

თვით სიტყვა ფაშიზმი—იტალიური წარმოშობისა ნიშნავს ერთ მოაზროვნე ადამიანთა კავშირს. ფაშიზმს საერთოდ, და კერძოთ იტალიურ ფაშიზმს, დიდი ხნის ისტორია არა აქვს. იტალიაში ფაშისტების მოძრაობას საწყისი ჩაეყარა 1915 წ. ამ მოძრაობას თავიდანვე ხელმძღვანელობდა ცნობილი **მუსოლინი,** ყოფილი სოციალისტი, რომელიც ომის წინ ფაშისტური მთავრობის თავმჯდომარეა. ფაშისტები იმ ხანებში თავის თავს სოციალისტებს უწოდებენ და „სოციალისტურ“ გაზეთსაც ავრცელებენ. 1919 წ. მათ სამუდამოთ პირი იბრუნეს სოციალიზმისაგან ჩამოიხსნეს რა სოციალისტური ნიღაბი და იწყეს რა ქადაგება სამშობლოსა და კლასთა შერიგების შესახებ. ფაშისტებმა სწრაფათ იწყეს გაძლიერება 1920 წლიდან, როდესაც იტალიაში მუშათა აჯანყებები დამარცხდა.

იტალიის კომუნისტურმა პარტიამ მიწის საკითხში დაუშვა შეცდომა და ამ შეცდომით მოხერხებულათ ისარგებლეს ფაშისტებმა. მთელი პოლიტიკა მიმართეს იმათ იქითკენ, რომ დაეპყროთ ფართე მასსები, დაეყენებინათ ისინი თავისი გავლენის ქვეშ და ამისათვის არ ერიდებოდენ არავითარ საშვალებებს. მუშათა დამარცხების შემდეგ მუშაობა ერთი ნაწილი (ჩამორჩენილი) სასოწარკვეთილებას მიეცა და წამოეგო ფაშისტების მიერ გადმოსროლილ ანკესზე. ისინი ხალხს აჩვენებდენ თავს, როგორც უკადრეს რევოლიუციონერები. ამრიგათ ფაშისტებმა შესძლეს შემოეკრებათ თავის ირგვლივ ფრიად ჭეშმარიტათ მასსა შეუგნებელი მუშების, ლუმპენ-პროლეტარების, სოფლის კულაკების, ოფიცრების და, რაც მთავარია, ბურჟუების და მემამულეების საბით. შემდეგ რა ამნაირი საშვალებით „მრავალრიცხოვანი“, ორასი ათასიანი პარტია, შეუდგენ „მოღვაწეობას“. მათ შეადგინეს თავიანთი რაზმები. რაზმებში ვინც ჩაეწერებოდა, იმას კარგი ჯამაგირი ეძლეოდა. ფაშისტური ბრბოები კარგა ხანს თავისუფლად დათარეშობდნენ იტალიაში, ძარცვავდენ მოქალაქეებს, სწვავდენ სახლებს, არბევდნენ ფაშარიკა-ქარხნებს, სდევნიდენ კომუნისტებსა და ყველა რევოლიუნერებს. მთელი იტალია დაეყენეს ფაშისტებმა თავისი ტერორის ქვეშ. იტალიის მთავრობა კი არავითარ ზომებს არ იღებდა მათ წინააღმდეგ. შავბლუზიანები (ასე ეძახიან ფაშისტებს იტალიაში, რადგან ატარებენ შავ ბლუზას) გახდნენ ქვეყნის ფაქტიური ბატონ-პატრონნი. ბოლოს, თითქმის უსისხლოთ, ფაშისტებმა ჩამოაგდეს იტალიის მთავრობა და თავისი დიქტატურა გამოაცხადეს. იტალიის ბურჟუაზია სრულებით არ იყო წინააღმდეგი ფაშისტების გაბატონების.

ასე, მაგალითად, როდესაც მუსოლინი, ფაშისტების მეთაური, გამოცხადა იტალიის მეფეს, მან უთხრა მუსოლინს: „მე თქვენ დიდი ხანია გელოდითო!“ ეს სიტყვები აშკარა დამატკიცებელია იმის, რომ ფაშისტები ბურჟუაზიის დიქტატურის განმახორციელებელნი არიან და რომ მათ დღეს სიხარულით ეგებება ყველა ქვეყნებში მხოლოდ ბურჟუაზიული წრეები. ეხლა ჩვენთვის საჭიროა გავება იმის, თუ ვისგან შესდგება ფაშისტების რიგები, როგორია მათი სოციალური შემადგენლობა. ეს სინამდვილეში ძალიან მრავალფეროვანია. ფაშისტების შინაარსს და მისწრაფებებს. 1921 წ. ნოემბრის ცნობებით, ფაშისტების პარტიის 151.644 წევრიდან იყო:

ვაჭრები	13 838	კაცი.
მეჭარხნ.ტ ფაბრიკანტ.	4.269	„
მემამულეები	18.084	„

მოწაფეები, მასწავლებლები, მოსამსახურეები და ლიბერალური პროფესიის პირები 53 641 კაცი.

სულ 89 832 კაცი.

ამავე დროს ფაშისტების პარტიაში იყო:

სამრეწველო მუშები	23 418	კაცი.
მეზღვაურები	1.506	„
სასოფ.-სამეურნეო მუშ.	33 847	„

სულ 58.771 კაცი.

ეს ციფრები მეტად საინტერესოა იმ მხრივ, რომ იძლევა ნამდვილ სურათს ფაშისტური პრელი ჯოგისას, ამ პარტიაში შედიან ყველა კლასების წარმომადგენლები, **მაგრამ ძირითადი მასსა, უმრავლესობა მაინც ბურჟუა-მემამულეებისაგან შეხდგება** (89.832 კაცი) მაინც საკვირველია: რატომ ამდენი მუშები იყვენ 1921 წ. ფაშისტების პარტიაში? ამაზე პასუხის მიცემა ძნელი არ არის. ერთი რომ სასოფლო სამეურნეო მუშები ეს გუშინდელი გლეხები არიან, ომის ხანაში გაღატაკებულნი, ე. ი. ომით ნამდვილ მუშებათ ჩათვლა არ შეიძლება. რაც შეეხება ქალაქის მუშებს, იმათი მხოლოდ შეუგნებელი ნაწილი ლუმპენ-პროლეტარები მიჰყვებიან ფაშისტებს. პირველნიც და მეორენიც გადაეჩეხენ ფაშისტების ბანაკში დროებით, ჩვენი იტალიური პარტიის ზემოალნიშნულ შეცნობის გამო და აგრეთვე აჯახყების დამარცხების ნიადაგზე გამოწვეული რეაქციის გამო. ყველ შემთხვევაში **ფაშისტების ორგანიზაციები ბურჟუაზიის და მემამულეების ორგანიზაციებია თავიანთი დიდი უმრავლესობით, თავიანთი სოციალური პოლიტიკით.** სხვა ქვეყნებში ფაშისტებს მუშები სრულებით არ მიჰყვებიან. ამ ბოლო ხანებში იტალიაშიც დაეტყო მათ დიდი გამოფხიზლება.

ქ. ორახელაშვილი.

ცნობები მოსკოვიდან

(საკუთარი კორესპონდენტისაგან)

გლეხთა პირველი საერთაშორისო კონფერენცია

15 ოქტომბერს მოსკოვში დაამთავრა თავისი მუშაობა გლეხთა პირველმა საერთაშორისო კონფერენციამ. კონფერენციას დაესწრენ: ამერიკის, გერმანიის, საფრანგეთის, შვეიცის, ბელგიის, ნორვეგიის, ესტონიის, ვენგრიის, პოლონეთის, ფინეთის, იაპონიის და საკავშირო საბჭოთა რესპუბლიკების გლეხების წარმომადგენლები. ამერიკიდან კონფერენციას დაესწრო შეერთებული შტატების ფერმერების პარტიის პრეზიდენტი და გერმანიიდან წვრილი გლეხობის კავშირის თავმჯდომარე.

კონფერენცია გაიხსნა 10 ოქტომბერს კრემლში. განხილულია იქნა შემდეგი საკითხები: 1) მშვიდობიანობის უზრუნველყოფა და ომის წინააღმდეგ ბრძოლა; 2) გლეხობის მდგომარეობა კაპიტალისტურ ქვეყნებში; 3) რუსეთის აგრარული რევოლიუციის შედეგები და საბჭოთა რესპუბლიკების გლეხობის მდგომარეობა; 4) სასოფლო კოოპერაცია კაპიტალისტურ ქვეყნებში; 5) სასოფლო კოოპერაცია საბჭოთა რუსეთში; 6) გლეხობის დამოკიდებულება მუშათა კლასთან და 7) საერთაშორისო კავშირი.

მშვიდობიანობის უზრუნველყოფის და ომის წინააღმდეგ ბრძოლის საკითხის შესახებ მოხსენება გააკეთა საფრანგეთის გლეხობის წარმომადგენელმა ამბ. ვაზეიმ. მან თავის მოხსენებაში აღნიშნა, რომ გასული იმპერიალისტური ომი დათავდა არა ნამდვილი, არამედ ძალით ნაკარნახევი ზავით, რაც იძლევა საბაბს ბურჟუაზიის კონფლიქტების წარმოშობისათვის. ახლო მომავალში ჩვენ გვეჭადის უფრო დიდი ომი, ვიდრე იყო. კაპიტალისტური ქვეყნები მზადებაში არიან ამ ომისათვის. ეს მზადება მთელი თავის სიმძიმით აწვება მუშათა კლასს და გლეხობას. მზადებით გამოწვეული ხარჯების დასაფარავად აუარებელ გადასახადს ადებენ გლეხობას. ომი იწირავს მსხვერპლად გლეხობის ჯანღონით სავსე ნაწილს—ახალგაზრდობას და იწვევს სოფლის მეურნეობის დანგრევას. ომების მოსასპობათ არ არსებობს მარტო ძახილი „ძირს ომი“. საჭიროა მოსპობა მისი წარმომშობი ერთად ერთი მიზეზის—კაპიტალისტური წესწყობილების.

ბურჟუაზია სცდილობს გამოიყენოს გლეხობა თავის სასარგებლოთ და დაუპირდაპიროს ის მუშათა კლასს. ის აწყობს გლეხებს შორის სხვა და სხვა ორგანიზაციებს, უმეტესათ კულაკებში და უეცც გლეხობაში. გლეხობამ უსათუოდ თავი უნდა დაიხსნას ამ ბრბოთა ჩაშმორდეს მის ორგანიზაციებს. უნდა მოეწყოს მშრომელი გლეხობის საერთაშორისო კავშირი, რომელმაც მჭიდრო დამოკიდებულება უნდა დაამყაროს მუშათა კლასთან. მხოლოდ მუშათა და გლეხთა ყველა ქვეყნებში შექმნას შეუძლია დაამყაროს სამუდამო და მტკიცე მშვიდობა.

ამბ. ვაზეის თეზისები კონფერენციის მიერ ერთხმად იქნა მიღებული. მასთან ერთად მიღებული იქნა ფრანგ დელეგატების წინადადება, რომელიც მოუხმობს გლეხობას შეკავშირებისაკენ და მუშათა კლასთან ერთად აქტიური ხელის შეშლისაკენ ომის გამომწვევ ყოველგვარ ცდისათვის.

შემდეგ მოხსენებაში ამბ. ვარგა კონფერენციის გააცნო ის მდგომარეობა, რომელსაც განიცდის გლეხობა კაპიტალისტურ ქვეყნებში. ამ მდგომარეობიდან თავის დასაღწევათ ზოგიერთ ქვეყნებში გლეხობამ სცადა ხელისუფლება დაეპატრონებინა, მაგრამ უშეტეს ნაწილათ ეს უნაყოფოთ დამთავრდა, რაც ამტკიცებს მას, რომ მუშათა კლასთან ან კავშირის გარეშე გლეხობა უძლურია. მდიდრების კლასი ყოველ ზომებს ხმარობს არ დაუშვას კავშირი მუშათა და გლეხთა შორის. სხვადასხვა პროვოკაციული ზომებით ის ცდილობს მათ შორის უთანხმოება ჩამოაგდოს. მაგალითად, სიძვირის მიზეზების შესახებ გლეხობას უხსნიან, რომ სიძვირის შემქმნელი მუშები არიანო, რომელნიც არ მუშაობენ როგორც რიგიანო; მუშებს კი ეუბნებიან, რომ გლეხობა აძვირებს თავის ნაწარმოებს და ამით ყველაფერი ძვირდებაო. გლეხობის ეკონომიური მდგომარეობის გაუმჯობესება შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როცა მუშათა და გლეხთა შეკავშირებული ძალა ბოლოს მოუღებს ყოველგვარ ჩაგვრას.

მუშების და გლეხობის დამოკიდებულების შესახებ მოხსენებით გამოვიდა ამბ. დომბალი, მან მიუთითა იმ მნიშვნელობაზე, რომელიც აქვს გლეხთა ამ პირველ საერთაშორისო კონფერენციას, რომელსაც ესწრება ორმოცი ქვეყნის წარმომადგენელი სხვადასხვა პოლიტიკური ჯგუფებიდან, რომელთა შორის კომუნისტების მცირეოდენი ადგილი უჭირავს. კონფერენციით იწყება ახალი ხანა ისტორიაში, ხანა მუშების და გლეხობის კავშირისა. გლეხობის უმეტესი ნაწილი, მცირეოდენი კულაკების გამონაკლისით, იმყოფება აუტანელ მდგომარეობაში. გასულმა ომმა იმსხვერპლა 10 მილიონი და 20 მილიონი დაასახიჩრა. ამ რაცხვში უმეტესი ნაწილი გლეხობას ეკუთვნის. კიდევ დიდი ომის წინ ვდგევართ. კაპიტალისტური ქვეყნები დღითი დღე ზრდიან შეიარაღებულ ძალებს და უმეტესი ნაწილი მათი ბიუჯეტისა ამაზე მიდის. გლეხობამ უნდა შეიგნოს, რომ ომს მოსპობს მხოლოდ კაპიტალისტური წესწყობილების დამხობა. ამიტომ გლეხობას და მუშებს ერთი მიზანი აქვთ. გლეხთა პირველმა კონფერენციამ უნდა მიმართოს ყველა ქვეყნის გლეხებს მუშებთან ერთად დაიწყონ ბრძოლა კაპიტალისტების და მემამულეების წინააღმდეგ. კონფერენციის ლოზუნგათ უნდა გახდეს: „გლეხებო და მუშებო მთელი ქვეყნისა, შეერთდით“. ამბ. დომბალმა შეიტანა წინადადება კონფერენციაზე მოწყობილი იქნას გლეხთა საერთაშორისო საბჭო. კონფერენციის მიერ ამბ. დომბალის წინადადება მიღებული იქნა.

16 ოქტომბერს მოხდა დიდ თეატრში საზეიმო სხდომა, სადაც საუფლო ჩაეყარა გლეხთა საერთაშორისო ორგანიზაციის—საერთაშორისო საბჭოს შექმნას. საბჭოში ამორჩეული იქნა 53 წევრი. საბჭოს პრეზიდიუმში შევიდენ: სმირნოვი (რუსეთიდან), დომბალი (პოლონეთიდან), ბირგი (გერმანიიდან), ვაზეი (საფრანგეთიდან), რიდლო (ჩეხო-სლოვაკიიდან), გორიოი (ბოლგარეთიდან), ხერრო (სკანდინავიიდან), გრინი (ამერიკიდან), გალვანი (შეერთ. შტატებიდან), ნაიასო (იაპონიიდან) და აი-კვანი (ინდოეთიდან).

საბჭოს პირველ სხდომაზე ამორჩეული იქნა გენერალური სამდივნო სმირნოვისა და დომბალის შემადგენლობით. გადაწყვეტილი იქნა ყოველთვიური და ყოველწლიური ჟურნალის გამოცემა, მოსკოვში აგრარული ინსტიტუტის შექმნა, რომლის მიზანი იქნება გლეხობის მეურნეობის გაკულტურება. საბჭოს სხდომაზე საფრანგეთის, შეერთებული შტატების და გერმანის შეკავშირებული გლეხების წარმომადგენლებმა განაცხადეს, რომ მათი კავშირი შეუერთდება გლეხთა საერთაშორისო საბჭოს.

კონფერენციის მიერ მიღებული იქნა დებულება გლეხთა საერთაშორისო საბჭოს შესახებ. დებულება შეიცავს შემდეგს: მემამულეების და კაპიტალისტებისაგან გლეხების განმათავისუფლებელ ბრძოლის გაძლიერება; მთელი ქვეყნის გლეხების ინტერესების დაცვა და მათი მეურნეობის აღორძინება; მუშათა და გლეხთა კავშირის მოწყობა და „მუშა-გლეხთა მთავრობის“ ლოზუნგის განხორციელება. გლეხთა საერთაშორისო კონგრესი იკრიბება ორ წელიწადში ერთხელ და კიდევ რაიმე განსაკუთრებულ შემთხვევების დროს. საბჭო იკრიბება წელიწადში ერთხელ. კონფერენციის მიერ გამოქვეყნებული იქნა ორი მოწოდება: ყველა ქვეყნების მშრომელ გლეხობის მიმართ და კალონიის გლეხების მიმართ. ამას გარდა გამოქვეყნებულ იქნა პოლონეთის გლეხ-დელეგატების ცალკე მოწოდება, სადაც ნათქვამია, რომ პოლონეთის ბურჟუაზიას სურს ითამაშოს ჭანდარმის და ჯალათის როლი გერმანიის რევოლიუციაში, რისთვისაც პოლონეთის გლეხების დელეგატები მოუხმობენ პოლონეთის გლეხობას თავის ბურჟუაზიის წინააღმდეგ ბრძოლისაკენ.

ხ. გ.

მოსკოვი, 19 ოქტ.

ვერესაი

„მეგობრული რჩევა მემარცხენე სოც.-ფედერალისტებს“

ასეთი სათაურით მოთავსებულია ყოფ. მენშევიკების „საინფორმაციო ბიუროს“ ორგანო „ობამბე“-ში წერილი ვინმე **ნაცნობის.** ავტორი აღწერს თუ რა გზა გაიარეს ყოფ. მენშევიკებმა, როგორ დაშვებენ ძველი ტაქტიკა, მიიღეს ახალი, მოახდინეს ტაქტიკის ორიენტაციის ცვლილება და ა. შ. ბოლოს ავტორი ურჩევს მემარცხენე სოც.-ფედერალისტებს, რომ ისინი ამ გზით უნდა წავიდნენ.

ვინ არიან ფაშისტები?

II

ვინ არიან ფაშისტები? საიდან და რომელ ქვეყანაში დაიწყო მათი მოძრაობა პირველათ? იტალია კლასიური ქვეყანაა ფაშიზმის.

თვით სიტყვა ფაშიზმი—იტალიური წარმოშობისა ნიშნავს ერთ მოაზროვნე ადამიანთა კავშირს. ფაშიზმს საერთოდ, და კერძოთ იტალიურ ფაშიზმს, დიდი ხნის ისტორია არა აქვს. იტალიაში ფაშისტების მოძრაობას საწყისი ჩაეყარა 1915 წ. ამ მოძრაობას თავიდანვე ხელმძღვანელობდა ცნობილი **მუსოლინი,** ყოფილი სოციალისტი, რომელიც ომის წინ ფაშისტური მთავრობის თავმჯდომარეა. ფაშისტები იმ ხანებში თავის თავს სოციალისტებს უწოდებენ და „სოციალისტურ“ გაზეთსაც ავრცელებენ. 1919 წ. მათ სამუდამოთ პირი იბრუნეს სოციალიზმისაგან ჩამოიხსნეს რა სოციალისტური ნიღაბი და იწყეს რა ქადაგება სამშობლოსა და კლასთა შერიგების შესახებ. ფაშისტებმა სწრაფათ იწყეს გაძლიერება 1920 წლიდან, როდესაც იტალიაში მუშათა აჯანყებები დამარცხდა.

იტალიის კომუნისტურმა პარტიამ მიწის საკითხში დაუშვა შეცდომა და ამ შეცდომით მოხერხებულათ ისარგებლეს ფაშისტებმა. მთელი პოლიტიკა მიმართეს იმათ იქითკენ, რომ დაეპყროთ ფართე მასსები, დაეყენებინათ ისინი თავისი გავლენის ქვეშ და ამისათვის არ ერიდებოდენ არავითარ საშვალებებს. მუშათა დამარცხების შემდეგ მუშაობა ერთი ნაწილი (ჩამორჩენილი) სასოწარკვეთილებას მიეცა და წამოეგო ფაშისტების მიერ გადმოსროლილ ანკესზე. ისინი ხალხს აჩვენებდენ თავს, როგორც უკადრეს რევოლიუციონერები. ამრიგათ ფაშისტებმა შესძლეს შემოეკრებათ თავის ირგვლივ ფრიად ჭეშმარიტათ მასსა შეუგნებელი მუშების, ლუმპენ-პროლეტარების, სოფლის კულაკების, ოფიცრების და, რაც მთავარია, ბურჟუების და მემამულეების საბით. შემდეგ რა ამნაირი საშვალებით „მრავალრიცხოვანი“, ორასი ათასიანი პარტია, შეუდგენ „მოღვაწეობას“. მათ შეადგინეს თავიანთი რაზმები. რაზმებში ვინც ჩაეწერებოდა, იმას კარგი ჯამაგირი ეძლეოდა. ფაშისტური ბრბოები კარგა ხანს თავისუფლად დათარეშობდნენ იტალიაში, ძარცვავდენ მოქალაქეებს, სწვავდენ სახლებს, არბევდნენ ფაშარიკა-ქარხნებს, სდევნიდენ კომუნისტებსა და ყველა რევოლიუნერებს. მთელი იტალია დაეყენეს ფაშისტებმა თავისი ტერორის ქვეშ. იტალიის მთავრობა კი არავითარ ზომებს არ იღებდა მათ წინააღმდეგ. შავბლუზიანები (ასე ეძახიან ფაშისტებს იტალიაში, რადგან ატარებენ შავ ბლუზას) გახდნენ ქვეყნის ფაქტიური ბატონ-პატრონნი. ბოლოს, თითქმის უსისხლოთ, ფაშისტებმა ჩამოაგდეს იტალიის მთავრობა და თავისი დიქტატურა გამოაცხადეს. იტალიის ბურჟუაზია სრულებით არ იყო წინააღმდეგი ფაშისტების გაბატონების.

ასე, მაგალითად, როდესაც მუსოლინი, ფაშისტების მეთაური, გამოცხადა იტალიის მეფეს, მან უთხრა მუსოლინს: „მე თქვენ დიდი ხანია გელოდითო!“ ეს სიტყვები აშკარა დამატკიცებელია იმის, რომ ფაშისტები ბურჟუაზიის დიქტატურის განმახორციელებელნი არიან და რომ მათ დღეს სიხარულით ეგებება ყველა ქვეყნებში მხოლოდ ბურჟუაზიული წრეები. ეხლა ჩვენთვის საჭიროა გავება იმის, თუ ვისგან შესდგება ფაშისტების რიგები, როგორია მათი სოციალური შემადგენლობა. ეს სინამდვილეში ძალიან მრავალფეროვანია. ფაშისტების შინაარსს და მისწრაფებებს. 1921 წ. ნოემბრის ცნობებით, ფაშისტების პარტიის 151.644 წევრიდან იყო:

ვაჭრები	13 838	კაცი.
მეჭარხნ.ტ ფაბრიკანტ.	4.269	„
მემამულეები	18.084	„

მოწაფეები, მასწავლებლები, მოსამსახურეები და ლიბერალური პროფესიის პირები 53 641 კაცი.

სულ 89 832 კაცი.

ამავე დროს ფაშისტების პარტიაში იყო:

სამრეწველო მუშები	23 418	კაცი.
მეზღვაურები	1.506	„
სასოფ.-სამეურნეო მუშ.	33 847	„

სულ 58.771 კაცი.

ეს ციფრები მეტად საინტერესოა იმ მხრივ, რომ იძლევა ნამდვილ სურათს ფაშისტური პრელი ჯოგისას, ამ პარტიაში შედიან ყველა კლასების წარმომადგენლები, **მაგრამ ძირითადი მასსა, უმრავლესობა მაინც ბურჟუა-მემამულეებისაგან შეხდგება** (89.832 კაცი) მაინც საკვირველია: რატომ ამდენი მუშები იყვენ 1921 წ. ფაშისტების პარტიაში? ამაზე პასუხის მიცემა ძნელი არ არის. ერთი რომ სასოფლო სამეურნეო მუშები ეს გუშინდელი გლეხები არიან, ომის ხანაში გაღატაკებულნი, ე. ი. ომით ნამდვილ მუშებათ ჩათვლა არ შეიძლება. რაც შეეხება ქალაქის მუშებს, იმათი მხოლოდ შეუგნებელი ნაწილი ლუმპენ-პროლეტარები მიჰყვებიან ფაშისტებს. პირველნიც და მეორენიც გადაეჩეხენ ფაშისტების ბანაკში დროებით, ჩვენი იტალიური პარტიის ზემოალნიშნულ შეცნობის გამო და აგრეთვე აჯახყების დამარცხების ნიადაგზე გამოწვეული რეაქციის გამო. ყველ შემთხვევაში **ფაშისტების ორგანიზაციები ბურჟუაზიის და მემამულეების ორგანიზაციებია თავიანთი დიდი უმრავლესობით, თავიანთი სოციალური პოლიტიკით.** სხვა ქვეყნებში ფაშისტებს მუშები სრულებით არ მიჰყვებიან. ამ ბოლო ხანებში იტალიაშიც დაეტყო მათ დიდი გამოფხიზლება.

ქ. ორახელაშვილი.

სამოქალაქო ომი გერმანიაში

(„ზაკრისტა“-ს ცნობები).

გრძოლა ერთიანი ფრონტისათვის

გრძოლა ორგანიზაციულ ხასიათს დებულობს.

ბერლინი. 27 ოქტომბერი. ჰოგში შეხდგა მოკმედების ცენტრალური კომიტეტი, რომელშიაც შედიან პროფკავშირების, სოციალ-დემოკრატების და კომპარტიის წარმომადგენლები. რუდოლფშტატში, ეიზნახში, ერფურტში და სხვა ქალაქებში ხაფაბრიკო-ხაქარხნო კომიტეტებმა აზრი გამოთქვეს გამოცხადებულ იქნეს საერთო გაფიცვა.

ჰერაში, ეიბერგში და ციეცში შესდგა მოკმედების კომიტეტები, რომლებშიაც შედიან კომპარტიისა და სოციალ-დემოკრატების წარმომადგენლები.

დრეზდენის საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების რეზოლუცია.

ბერლინი. 27 ოქტომბერი. დრეზდენის საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების 5.000 წარმომადგენლების კრებამ ციეგნერის მოხსენების გამო მიიღო რეზოლუცია, რომელშიაც მოითხოვს, რომ გერმანიის პროფკავშირების ცენტრალურმა ინსტანციამ ტაქტიკის ორიენტაციის დაუპირდაპირებია ძლიერი პროლეტარული მოქმედება. მაგრამ პროფკავშირთა და სოციალ-დემოკრატების წინამძღოლებმა ხელი შეუშალეს გამოსვლებს. გერმანიის კომპარტია არ შეუშინდება დამოუკიდებლად მოეწყოდის მუშათა მასებს გამოსვლებისაკენ, როცა ისინი დარწმუნდებიან რეფორმისტულ წინამძოლებს არაჩვეულებრივ ღალატში. პროლეტარიატი ჯერ კიდევ არ არის დამარცხებული, მებრძოლებ-

გაფიცვების ტალღა

ხელმძღვანელობა კომუნისტების ხელში გადადის.

ბერლინი. 27 ოქტომბერი. ჭალაკ ალფელდში, გრონაუში, ვალენსენში, ებდენსა და ბრემენში ხაყოველთაო გაფიცვა დაიწყო. ამ ქალაქებში და აგრეთვე ბრაუნშვეიგსა და დილდენბრუსტში (ტიურინგია) სოციალ-დემოკრატებმა და კომუნისტებმა შექმნეს საერთო მოკმედების კომიტეტები. კასელში სოციალ-დემოკრატებსა და კომუნისტებს შორის სწარმოებს მოლაპარაკება საერთო ფრონტის შესახებ. სოციალ-დემოკრატები ენერგიულათ მოითხოვენ, რომ მოძრაობის ხელმძღვანელობა კომუნისტებმა გაიწიონ.

ჰამბურგის მიდამოებში მცირე ბრძოლები გრძელდება, დაპატიმრებულია 7 კომუნისტი—მუნიციპალიტეტ

ბათუმის ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკების დღეს ეწვევა

ბათუმი. 27 მარტს. ბათუმის ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკების დღეს ეწვევა. ბიბლიოთეკის ეზოში მოეწყობა ბიბლიოთეკების ისტორიის ფოტოგამოფენა. ბიბლიოთეკის ფონდში დაცული ძველი წიგნების ნიმუშებს გაეცნობიან ბათუმის ბიბლიოთეკების მკითხველები. ბიბლიოთეკის ფონდში დაცული ძველი წიგნების ნიმუშებს გაეცნობიან ბათუმის ბიბლიოთეკების მკითხველები. ბიბლიოთეკის ეზოში მოეწყობა ბიბლიოთეკების ისტორიის ფოტოგამოფენა.

ბათუმის ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკების დღეს ეწვევა

ბათუმი. 27 მარტს. ბათუმის ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკების დღეს ეწვევა. ბიბლიოთეკის ეზოში მოეწყობა ბიბლიოთეკების ისტორიის ფოტოგამოფენა

Сегодня — Всесоюзный день подписчика

Ваша газета

Сегодня — Всесоюзный день подписчика. Праздник тех, кто выписывает, читает, любит газету. Праздник тех, кто ее делает.

Наша газета — областная. Она рассказывает о жизни и труде людей Приокского края, о его прошлом и настоящем, о его планах и надеждах. Она помогает партийным комитетам, Советам народных депутатов, профсоюзным и комсомольским организациям в их повседневной работе.

Наша газета — ваша газета. Ее страницы открыты для ваших писем, откликов, предложений. Мы ждем ваших советов, ваших критических замечаний.

Сегодня мы хотим рассказать вам о том, как работает редакция, как готовятся и выходят в свет номера газеты, познакомить с ее авторами.

Сегодня мы хотим поговорить с вами о том, как сделать нашу газету еще лучше, еще интереснее.

Редакция газеты «Приокская правда».

Подписка на 1985 год

Подписка на газету «Приокская правда» на 1985 год продолжается. Подписная цена на год — 4 руб. 20 коп.

Подписка принимается во всех отделениях связи, на почтамтах, в конторах «Союзпечати», на предприятиях, в учреждениях, учебных заведениях, в первичных организациях общественных организаций

ჟამგუნებლობა

ბარომეტრის ცვლილება

ბარომეტრის ცვლილება ატმოსფეროში ჰაერის მასების მოძრაობის შედეგია. ჰაერის მასები ერთმანეთისგან განსხვავდებიან ტემპერატურით, ტენიანობით და სიმკვრივით. ცივი ჰაერის მასა მძიმეა, ამიტომ ის ბარომეტრის ისრის ქვემოთ იწევს. თბილი ჰაერის მასა მსუბუქია და ისრის ზემოთ ინაცვლებს.

ბარომეტრის ისრის ცვლილების მიხედვით შეიძლება ვიმსჯელოთ, თუ როგორ ჰაერის მასა მოიწევს ჩვენი ადგილისაკენ. თუ ისრი ეშვება, ეს ნიშნავს, რომ ჩვენი ადგილისაკენ ცივი ჰაერის მასა მოიწევს. თუ ისრი ადის, ეს ნიშნავს, რომ ჩვენი ადგილისაკენ თბილი ჰაერის მასა მოიწევს.

ბარომეტრის ისრის ცვლილების მიხედვით შეიძლება ვიმსჯელოთ ამინდის ცვლილებაზეც. ცივი ჰაერის მასა ნალექიანობას მოიტანს, თბილი ჰაერის მასა კი მოწმენდილ ამინდს. ამიტომ, თუ ბარომეტრის ისარი ეშვება, ეს ნიშნავს, რომ ნალექიანობა მოიწევს, თუ ისარი ადის, ეს ნიშნავს, რომ მოწმენდილი ამინდი მოიწევს.

ბარომეტრის ისრის ცვლილების მიხედვით შეიძლება ვიმსჯელოთ ქარის ცვლილებაზეც. ქარი ჰაერის მასების ადგილმონაცვლეობის შედეგად წარმოიქმნება. ამიტომ, თუ ბარომეტრის ისარი ეშვება, ეს ნიშნავს, რომ ქარი ძლიერდება, თუ ისარი ადის, ეს ნიშნავს, რომ ქარი სუსტდება.

ბარომეტრის ისრის ცვლილების მიხედვით შეიძლება ვიმსჯელოთ ტემპერატურის ცვლილებაზეც. ცივი ჰაერის მასა ტემპერატურას დაწევს, თბილი ჰაერის მასა კი აიწევს. ამიტომ, თუ ბარომეტრის ისარი ეშვება, ეს ნიშნავს, რომ ტემპერატურა დაეცემა, თუ ისარი ადის, ეს ნიშნავს, რომ ტემპერატურა აიწევს.

ბარომეტრის ისრის ცვლილების მიხედვით ამინდის ცვლილების განსაზღვრა

ბარომეტრის ისრის ცვლილების მიხედვით ამინდის ცვლილების განსაზღვრა ადვილია. ამისათვის საკმარისია ვიცოდეთ, თუ ისრის რა ცვლილებას რა ამინდი მოსდევს.

ისრის ეშვება ნიშნავს, რომ ამინდი გაუარესდება. ეს ნიშნავს, რომ ცივი ჰაერის მასა მოიწევს ჩვენი ადგილისაკენ, ქარი გაძლიერდება, ტემპერატურა დაეცემა და ნალექიანობა მოიწევს.

ისრის ადის ნიშნავს, რომ ამინდი გაუმჯობესდება. ეს ნიშნავს, რომ თბილი ჰაერის მასა მოიწევს ჩვენი ადგილისაკენ, ქარი სუსტდება, ტემპერატურა აიწევს და მოწმენდილი ამინდი მოიწევს.

ისრის ეშვება ნიშნავს, რომ ამინდი გაუარესდება. ეს ნიშნავს, რომ ცივი ჰაერის მასა მოიწევს ჩვენი ადგილისაკენ, ქარი გაძლიერდება, ტემპერატურა დაეცემა და ნალექიანობა მოიწევს.

ისრის ადის ნიშნავს, რომ ამინდი გაუმჯობესდება. ეს ნიშნავს, რომ თბილი ჰაერის მასა მოიწევს ჩვენი ადგილისაკენ, ქარი სუსტდება, ტემპერატურა აიწევს და მოწმენდილი ამინდი მო